

OZANAM... UN LAIC SFÂNT PENTRU ZILELE NOASTRE

„Harul are momentele lui” îi scria sfântul Vincențiu de Paul părintelui Bernard Codoing pe 16 martie 1644. Și harul renașterii apostolatului laicilor în Biserică a avut momentele lui când Providența a înflăcărat inima Dl de Paul și l-a călăuzit în 1617 să înființeze AIC (Asociațiile de Caritate), cea mai veche asociație de femei laice din istoria voluntariatului. Sfântul Vincențiu a avut intuiția să înființeze și să lanseze slujirea voluntariatului feminin în favoarea celor săraci, dar nu a avut intuiția unei slujiri mixte, bărbați și femei, nici de bărbați. Harul providenței, pentru slujirea masculină, nu va sosi decât două sute de ani mai târziu, cu un tânăr burghez din societatea franceză: Anton Frederic Ozanam.

Societatea Sfântul Vincențiu de Paul a sărbătorit pe 22 august 25 de ani de la beatificarea lui. Un sfânt modern, predecesor al doctrinei sociale a Bisericii, exemplu de fiu, tată, soț, profesionist și catolic. Cu SSVP, Biserica catolică și familia vinențiană au celebrat această sărbătoare importantă pentru istoria universală, pentru Biserică și pentru noi.

Vom aborda pe scurt câteva frânturi ale personalității sale bogate și fascinante, precum și ale sfințeniei sale.

1. Ozanam... un sfânt laic.

Biserica, de-a lungul istoriei, a recunoscut sfințenia multor bărbați și femei, dar dacă privim cu atenție lista sfinților, observăm că cea mai mare parte dintre ei sunt călugări și călugărițe, preoți, episcopi, fondatori de ordine călugărești. În trecut, multă lume credea că pentru a duce o viață sfântă trebuia să te călugărești, să intri într-o comunitate, într-o mănăstire, să te retragi din lume. În ziua de azi, mai ales după Conciliul Vatican II se insistă asupra faptului că oricine poate deveni sfânt indiferent de starea de viață. „*Așadar, toți credincioșii sunt chemați și datori să tindă spre sfințenie și spre desăvârșirea proprie stării lor*”. (Lumen Gentium, 42).

La fel și Ozanam, tânăr, cu o credință profundă, era foarte aproape de mediul preoțesc. Având în vedere calitățile pe care le avea, mulți îl sfătuiau să aleagă viața de preot, chiar fratele lui Alfons a auzit chemarea Domnului și s-a făcut preot. Frederic a fost întotdeauna deschis harului Duhului Sfânt și a înțeles că chemarea lui Dumnezeu la sfințenie era în starea de laic, că drumul spre sfințenie trece prin îndatoririle obișnuite ale vieții, în familie, la catedra universității și prin slujirea săracilor. Dumnezeu îl cheamă la sfințenie în viața de laic. Sfințenia lui crește și se dezvoltă în greutățile lumii.

2. Ozanam... un sfânt iubitor de săraci

Frederic a lucrat în domenii academice de drept, istorie și literatură, însă și-a dat repede seama că viața lui nu putea fi redusă la sfera unor idei haotice și absurde. În căutarea voinței lui Dumnezeu, a văzut că trebuia să meargă mult mai departe, trebuia să treacă de la „*dragostea afectivă la dragostea efectivă*” așa cum spunea sfântul Vincențiu.

Papa Ioan Paul al II-lea în timpul beatificării de pe 22 august 1997 la Notre Dame de Paris spunea: „*Încă din tinerețe și-a dat seama că nu este suficient să vorbim despre caritatea și misiunea Bisericii în lume, că toate acestea trebuie să devină vizibile prin angajamentul efectiv al creștinilor în slujirea săracilor*”. Se apropie astfel de intuiția sfântului Vincențiu: „*Să-l iubim pe Dumnezeu, fraților, să-l iubim cu puterea brațelor și sudoarea frunții*” (XI, 40). Pentru a o arăta în mod concret, la 20 de ani, împreună cu un grup de prieteni, înființează Conferințele Sfântului Vincențiu de Paul, care au ca scop ajutorarea celor mai săraci, într-un spirit de slujire și comuniune.

Și-a îndeplinit slujirea față de cei săraci cu multă grandoare și generozitate, având printre altele, intuiția ca lucrarea sa să nu se reducă doar la durata vieții sale sau au grupului de prieteni, ci să se prelungească în timp și spațiu. Primele Conferințe Sfântului Vincențiu de Paul au fost ca o sămânță de muștar care astăzi este un copac înverzit și plin de roade aducând alinare pentru milioane de săraci din întreaga lume.

3. Ozanam... un sfânt al familiei vincentiene

Spiritul sfântului Vincențiu de Paul este de o bogăție exuberantă, întrucât găsim în familia vincentiană o întregă constelație de sfinți, episcopi, preoți, surori, frați și seminariști, din lumea întregă; și bineînțeles nu lipsesc laicii, cei mai mulți care-l slujesc pe Cristos în cei săraci.

Ozanam s-a adăpat de la izvorul limpede al evangheliei pe care i-a transmis-o sfântul Vincențiu cu viața sa în slujba săracilor și prin înțelepciunea învățăturilor sale. Pe toată durata vieții sale scurte, a fost înflăcărat de acest duh, s-a adăpat din el și l-a transmis și celorlalți care, asemenea lui, s-au dăruit slujirii săracilor.

Mai mulți membri ai Conferințelor vincentiene asemenea lui Ozanam au fost ridicați la cinstea altarelor; cum ar fi Gianna Beretta Molla, Pier Giorgio Frassati sau Ceferino Gimenez Malla arătând astfel lumii că spiritul sfântului Vincențiu de Paul este calea sigură spre sfințenie; în sfințenie Evanghelia lui Isus este autentică, întrucât El reprezintă spiritul fericirilor care dă forță și vitalitate; spiritul fericirilor îi sfințește și pe săraci căci în timp ce le oferim pâinea cea de toate zilele, le oferim și pâinea vieții, pâine care le redă demnitatea a ceea ce sunt și ceea ce fac.

Cu speranță plină de bucurie...

Acum când pe 9 septembrie sărbătorim comemorarea liturgică a fericitului Frederic Ozanam, ca familie vincentiană să ne unim și să-l rugăm pe Dumnezeu să continue să trimită laici angajați și implicați în diferitele pături sociale care să transforme realitatea din interior.

Sperăm ca apropiata canonizare a lui Frederic Ozanam să devină un exemplu, mai ales pentru laici, încât „așa să lumineze lumina lor înaintea oamenilor ca ei să vadă faptele voastre bune și să-L slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.” (Mt. 5, 16) și așa cum o dorea Ozanam „să înconjurăm lumea cu o rețea de caritate”.

Doamne, tu ai făcut din fericitul Frederic Ozanam un mărturisitor al evangheliei plin de admirație față de misterul Bisericii. Tu l-ai însuflețit în lupta împotriva sărăciei și a nedreptății și i-ai dăruit o generozitate fără margini pentru slujirea celor nevoiași. În viața de familie s-a dovedit fiu, frate, soț și tată model. Pasiunea sa pentru adevăr i-a luminat gândirea, învățătura și scrierile. Societății noastre pe care o închipuia ca pe o rețea de caritatea, i-a insuflat spiritul de curaj și umilință moștenite de la sfântul Vincențiu de Paul. În toate aspectele vieții sale scurte se poate vedea viziunea-i profetică și virtuțile sale. Te preamărim, Doamne, și îți mulțumim pentru toate aceste daruri și te rugăm, dacă este voia ta, să săvârșești, prin mijlocirea lui o minune, ca astfel Biserica să-i poată proclama sfințenia atât de providențială pentru zilele noastre.

Te rugăm prin Cristos Domnul nostru. Amin.

Marlio Nasayó Liévano, c.m.

9 septembrie 2022